Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

1. **Up & Up (Coldplay)**

Fixing up a car to drive in it again.
Searching for the water hoping for the rain.
Up and up, up and up.
Down upon the canvas, working meal to meal.
Waiting for a chance to pick your orange field.
Up and up, up and up.
See a pearl form, a diamond in the rough,
see a bird soaring high above the flood.
It's in your blood, it's in your blood.
Underneath the storm an umbrella is saying
sitting with the poison takes away the pain.
Up and up, up and up it's saying.
We're going to get it, get it together right now,
going to get it, get it together somehow,
going to get it, get it together and flower,
we're going to get it, get it together I know,
going to get it, get it together and flow,
going to get it, get it together and go.
Up and up and up
Lying in the gutter, aiming for the moon,
trying to empty out the ocean with a spoon.
Up and up, up and up.
How come people suffer how come people part?
How come people struggle how come people break your heart?
Yes I want to grow, yes I want to feel.
Yes I want to know show me how to heal it up.
See the forest there in every seed
angels in the marble waiting to be freed.
Just need love just need love.
When the going is rough saying
and you can say what is, or fight for it
close your mind or take a risk
you can say it's mine and clench your fist
or see each sunrise as a gift
fixing up a car to drive in it again,
when you're in pain
when you think you've had enough
don't ever give up, don't ever give up!

Ψηλά - ψηλά

Επιδιορθώνω ένα αμάξι για να το οδηγήσω ξανά.
Ψάχνω για νερό, ελπίζοντας να βρέξει.
Ψηλά και ψηλά, ψηλά και ψηλά.
Κάτω απ΄ τις σκηνές, δουλεύοντας από γεύμα σε γεύμα.
Περιμένοντας μία ευκαιρία για συγκομιδή στον πορτοκαλεώνα σου.
Ψηλά - ψηλά, ψηλά - ψηλά.
Δες ένα μαργαριτάρι να σχηματίζεται, ένα ακατέργαστο διαμάντι,
δες ένα πουλί να υψώνεται πάνω απ' την πλημμύρα.
Είναι μέσα στο αίμα σου, είναι μέσα στο αίμα σου.
Κάτω από την καταιγίδα μία ομπρέλα λέει:
Το να μένεις με το δηλητήριο σού παίρνει τον πόνο.
Ψηλά - ψηλά, ψηλά- ψηλά, λέει:
Θα τα καταφέρουμε μαζί αμέσως τώρα.
Θα τα καταφέρουμε με κάποιον τρόπο.
Θα τα καταφέρουμε μαζί και θα ανθίσουμε.
Θα τα καταφέρουμε μαζί τώρα, το ξέρω.
Θα τα καταφέρουμε μαζί και θα κυλήσουμε.
Θα τα καταφέρουμε μαζί και θα φύγουμε.
Ψηλά - ψηλά, ψηλά- ψηλά.
Ξαπλώνω στον υπόνομο, στοχεύοντας στο φεγγάρι.
Προσπαθώ να αδειάσω τον ωκεανό με ένα κουτάλι.
Ψηλά, ψηλά.
Πώς οι άνθρωποι υποφέρουν, πώς οι άνθρωποι χωρίζουν;
Πώς οι άνθρωποι παλεύουν, πώς ραγίζουν την καρδιά σου;
Ναι, θέλω να μεγαλώσω, ναι, θέλω να αισθανθώ.
Ναι, θέλω να μάθω, δείξε μου πώς να θεραπευτώ.
Δες το δάσος εκεί, μέσα σε κάθε σπόρο.
Άγγελοι μέσα στο μάρμαρο περιμένουν να ελευθερωθούν.
Χρειάζεσαι μόνο αγάπη, χρειάζεσαι μόνο αγάπη.
Όταν το 'φεύγω' λέγεται σκληρά
και μπορείς να πεις τι είναι ή να παλέψεις γι' αυτό,
κλείσε το μυαλό σου ή πάρε ένα ρίσκο.
Μπορείς να πεις πως είναι δικό μου και να σφίξεις τη γροθιά σου
ή να δεις κάθε ανατολή του ήλιου σαν ένα δώρο.
Επιδιόρθωσε ένα αμάξι, για να το οδηγήσεις ξανά.
Όταν πονάς,
όταν νομίζεις ότι δεν αντέχεις άλλο,
μην τα παρατάς ποτέ. Μην τα παρατάς ποτέ!

Coldplay, *Up & Up*

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ

Η μεταμόρφωση του Ιησού

[1]Ύστερα από έξι μέρες, παίρνει ο Ιησούς μαζί του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τον αδερφό
του, και τους ανεβάζει σ' ένα ψηλό βουνό. [2]Εκεί μεταμορφώθηκε μπροστά τους· έλαμψε το πρόσω-
πό του σαν τον ήλιο και τα ενδύματά του έγιναν άσπρα σαν το φως. [3]Τότε εμφανίστηκε σ' αυτούς ο
Μωυσής και ο Ηλίας, και συνομιλούσαν με τον Ιησού. [4]«Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ!» είπε
ο Πέτρος στον Ιησού. «Να κάνουμε, αν θέλεις, εδώ τρεις σκηνές: μια για σένα, μια για το Μωυσή και
μια για τον Ηλία».

[5]Ενώ μιλούσε ακόμα, ένα φωτεινό σύννεφο τους σκέπασε, και μέσα από το σύννεφο ακούστηκε
μια φωνή που έλεγε: «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, ο εκλεκτός μου· αυτόν να ακούτε». [6]Όταν
το άκουσαν οι μαθητές, έπεσαν με το πρόσωπο στη γη και φοβήθηκαν πολύ. [7]Τους πλησίασε τότε ο
Ιησούς, τους άγγιξε και τους είπε: «Σηκωθείτε και μη φοβόσαστε». [8]Σήκωσαν τότε τα μάτια τους και
δεν είδαν κανέναν άλλο, παρά τον ίδιο τον Ιησού μόνο του.

[9]Ενώ κατέβαιναν από το βουνό, τούς πρόσταξε: «Μην πείτε σε κανέναν αυτό που είδατε, ώσπου ν'
αναστηθεί ο Υιός του Ανθρώπου από τους νεκρούς».

Ευαγγέλιο κατά Ματθαίον 17, 1-9

Μεταμόρφωση, Θεοφάνη του Έλληνα, 15ος αι.

2. Ερμηνεία της εικόνας της Μεταμορφώσεως

Όπως κάθε βυζαντινή εικόνα, έτσι και η εικόνα της Μεταμορφώσεως γίνεται αφορμή ιερών στοχασμών για τον πιστό, που τη βλέπει και την ασπάζεται. Σ' αυτό βοηθούν τα τροπάρια της εορτής της Μεταμορφώσεως, διότι τονίζεται σ' αυτά, εκτός του κυρίου σκοπού του γεγονότος, που είναι το προάγγελμα της ενδόξου και σωτηρίου δια του Σταυρού αναστάσεως, και ο δευτερεύων σκοπός: η δόξα

των πιστών στη βασιλεία των ουρανών. Έτσι σ' ένα τροπάριο αναφέρεται ότι ο Κύριος μετεμορφώθη «για να δηλώσει ότι όσοι θα διαπρέψουν στις αρετές, θα αξιωθούν της ενθέου δόξης». Σε άλλα δε τροπάρια παρακαλείται ο μεταμορφωθείς Κύριος να φωτίσει τις ψυχές μας με το Θαβώριο φως, του οποίου οι ακτίνες κατηύγασαν τους Αποστόλους («Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον»).

Ο πιστός, καθώς ενατενίζει την άγια εικόνα της Μεταμορφώσεως, φέρει εις τον νου του την γνωστή ευχή της Εκκλησίας μας:

«Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν».

Χρήστος Γκότσης, *Ο μυστικός κόσμος των βυζαντινών εικόνων*

3. Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ και Μοτοβίλωφ*

*(*Σημ. Ο κτηματίας Νικόλαος Μοτοβίλωφ, που το 1831 θεραπεύθηκε θαυματουργικά μετά από σοβαρή ασθένεια από τον όσιο Σεραφείμ, συνδέθηκε πολύ με τον όσιο και αξιώθηκε να συζητήσει πολύ μαζί του για πνευματικά θέματα. Τη συζήτηση που ακολουθεί την κατέγραψε ο ίδιος ο Μοτοβίλωφ σε σημειώσεις, οι οποίες αργότερα εκδόθηκαν από τον π. Παύλο Φλωρένσκυ).*

- Γέροντα, είπα, όλη την ώρα μιλάτε για τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, την οποία πρέπει ν αποκτήσουμε, αλλά πώς και πού μπορώ να την δω; Τα καλά έργα είναι ορατά. Άραγε το Άγιο Πνεύμα μπορεί να γίνει ορατό; Πώς μπορώ να γνωρίζω αν Αυτό είναι μαζί μου ή όχι;

- Η χάρη του Αγίου Πνεύματος, η οποία μας έχει δοθεί στο βάπτισμα, λάμπει στην καρδιά μας, παρά τις αμαρτίες και τα σκοτάδια που μας περικυκλώνουν. Αυτή εμφανίζεται μέσα σε άρρητο φως σ' εκείνους, με τους οποίους ο Κύριος αναγγέλλει την παρουσία Του. Οι άγιοι Απόστολοι αισθάνθηκαν χειροπιαστά την παρουσία του Αγίου Πνεύματος.

Εγώ τότε ρώτησα:

- Πώς θα μπορούσα να γίνω και εγώ προσωπικά μάρτυρας αυτού του πράγματος;

Ο π. Σεραφείμ με αγκάλιασε και μου είπε:

- Αγαπητέ μου, εμείς είμαστε και οι δύο τώρα μέσα στο Άγιο Πνεύμα. Γιατί δεν με κοιτάζεις;

- Γέροντα, δεν μπορώ να σας κοιτάξω διότι το πρόσωπό σας έγινε φωτεινότερο από τον ήλιο και τα μάτια μου έχουν θαμπωθεί.

- Μη φοβάσαι, διότι και εσύ έχεις γίνει τώρα φωτοφόρος όπως και εγώ. Έχεις και εσύ τώρα γεμίσει από το Άγιο Πνεύμα, αλλιώς δεν θα μπορούσες να με δεις έτσι όπως με βλέπεις.

[...] Τον κοίταξα και με διαπέρασε ρίγος. Φανταστείτε τον ήλιο στην πιο δυνατή λάμψη της μεσημβρινής ακτινοβολίας του και στο κέντρο του ηλίου να βλέπετε πρόσωπο ενός ανθρώπου, που συνομιλεί μαζί σας. Βλέπετε τις κινήσεις των χειλιών του, την έκφραση των ματιών του, ακούτε τη φωνή του, αισθάνεστε ότι το ένα του χέρι είναι απλωμένο γύρω από τον ώμο σας, αλλά δεν βλέπετε ούτε αυτό το χέρι, ούτε το πρόσωπο, παρά μόνο το εκτυφλωτικό φως που απλώνεται παντού γύρω σας και φωτίζει με τη λάμψη του το χιόνι που καλύπτει το ξέφωτο και τις χιονονιφάδες που πέφτουν.
- Τι αισθάνεσαι; με ρώτησε.
- Ησυχία και ειρήνη ανέκφραστη, είπα.
- Και τι ακόμη αισθάνεσαι;
- Να γεμίζει η καρδιά μου από άρρητη χαρά.
- Αυτή η χαρά που αισθάνεσαι είναι μηδαμινή όταν συγκριθεί με εκείνη τη χαρά για την οποία έχει γραφεί: «ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν

ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν». Σε μας δόθηκε μία σκιά μόνο της χαράς αυτής, τι να πει κανείς για την πραγματική χαρά; Τι αισθάνεσαι ακόμη, άνθρωπε του Θεού;

- Ανέκφραστη θερμότητα, είπα.
- Τι είδους θερμότητα; Είμαστε στο δάσος, τώρα είναι χειμώνας και παντού γύρω μας χιόνι... Τι είδους θερμότητα είναι αυτή που αισθάνεσαι;

Και εγώ αποκρίθηκα:

- Όπως όταν λούζομαι με ζεστό νερό. Αισθάνομαι ακόμη ευωδία τέτοια, που ποτέ μέχρι τώρα δεν έχω αισθανθεί.
- Ξέρω, ξέρω, είπε εκείνος, σε ρωτώ επίτηδες. Αυτή η ευωδία που αισθάνεσαι είναι η ευωδία του Αγίου Πνεύματος. Και αυτή η θερμότητα για την οποία μιλάς δεν υπάρχει στην ατμόσφαιρα, αλλά μέσα μας. Θερμαινόμενοι από αυτήν οι ερημίτες δεν φοβούνταν τον χειμώνα διότι φορούσαν τον χιτώνα της χάριτος ο οποίος αντικαθιστούσε το ένδυμα. «Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστίν». Η κατάσταση στην οποία τώρα βρισκόμαστε το αποδεικνύει. Να τι σημαίνει να είσαι πλήρης Πνεύματος Αγίου.
- Θα θυμάμαι το έλεος αυτό που μας επισκέφθηκε σήμερα; ερώτησα.
- Πιστεύω ότι ο Κύριος θα σε βοηθήσει να το διαφυλάξεις στην καρδιά σου, διότι αυτό δόθηκε όχι μόνο για μας, αλλά διά μέσου ημών και για τον υπόλοιπο κόσμο. Πορεύου εν ειρήνη! Ο Κύριος και η Παναγία ας είναι μαζί σου!

Όταν τον άφησα το όραμα δεν είχε παύσει: ο γέροντας βρισκόταν στην ίδια θέση που είχε στην αρχή της συνομιλίας μας και το άρρητο φως που είχα ιδεί με τα μάτια μου συνέχιζε να τον περιβάλλει.

Αρχιμ. Ιουστίνος Πόποβιτς, *Οσίου Σεραφείμ του Σαρώφ Βίος*

4. Η Μεταμόρφωση της ζωής

Μέσα στα όρια της γης υπάρχει ακόρεστη πείνα και άσβεστη δίψα θεογνωσίας, διότι ο αγώνας μας είναι να φθάσουμε τον Άφθαστο, να δούμε τον Αόρατο, να γνωρίσουμε Αυτόν που βρίσκεται πέρα από κάθε γνώση.

Η ορμή αυτή αυξάνει ακατάπαυστα σε κάθε άνθρωπο, όταν το Φως της Θεότητας ευδοκήσει να τον καταυγάσει, έστω και με κάποια αμυδρά προσέγγισή Του, διότι τότε στους νοερούς οφθαλμούς μας αποκαλύπτεται σε ποια άβυσσο διαμένουμε. Η όραση αυτή καταπλήσσει όλο τον άνθρωπο, και τότε η ψυχή του δεν γνωρίζει ανάπαυση και δεν μπορεί να τη βρει, μέχρις ότου ελευθερωθεί πλήρως από το σκοτάδι που την διακατέχει, μέχρις ότου γεμίσει από την Ακόρεστη Τροφή, μέχρις ότου το Φως αυτό αυξηθεί στην ψυχή και ενωθεί μαζί της τόσο, ώστε Φως και ψυχή να γίνουν ένα, προκαταγγέλλοντας τη θέωσή μας στη Θεία δόξα.

Η Μεταμόρφωση του Κυρίου αποτελεί στερεό θεμέλιο της ελπίδας για τη μεταμόρφωση όλης της ζωής μας -η οποία τώρα είναι γεμάτη από κόπο, ασθένειες, φόβο- σε ζωή άφθαρτη και θεοειδή. Εν τούτοις, η ανάβαση αυτή στο υψηλό όρος της Μεταμορφώσεως συνδέεται με μεγάλο αγώνα. Όχι σπάνια εμείς εξασθενούμε από την αρχή αυτού του αγώνα και απελπισία φαίνεται να κυριεύει την ψυχή…

Προ ετών, κατά την ημέρα της Μεταμορφώσεως, ρώτησα κάποιον ασκητή ο οποίος, όπως αναμφίβολα πιστεύω, αξιώθηκε πολλές φορές να δει αυτό το Φως… Δεν έβλεπα την οδό μπροστά μου· δεν γνώριζα πώς να εισέλθω σε αυτή τη ζωή, από πού να αρχίσω· αισθανόμουν τον εαυτό μου μέσα σε γνόφο και ρώτησα: «Τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή»;

Και μου δόθηκε η απάντηση: «Να προσεύχεσαι, όπως ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο οποίος για χρόνια έκραζε, “Κύριε, φώτισόν μου το σκότος”, και εισακούσθηκε».

Αρχιμ. Σωφρόνιος Σαχάρωφ, *Άσκηση και Θεωρία*

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Γίνε εσύ η αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο.

Μαχάτμα Γκάντι

5. Η δύναμη της αμοιβαίας μεταμόρφωσης

39. Οι χριστιανοί όχι μόνο έχουν μάθει να συνυπάρχουν με ανθρώπους άλλων θρησκευτικών παραδόσεων, αλλά και έχουν μεταμορφωθεί μέσα από αυτήν τη συνύπαρξη. Έχουμε ανακαλύψει άγνωστες πτυχές της παρουσίας του Θεού στον κόσμο και ξεχασμένα στοιχεία των δικών μας χριστιανικών παραδόσεων. Επίσης, έχουμε προσέξει περισσότερο τα πολλά χωρία από τη Βίβλο, τα οποία μας καλούν να είμαστε περισσότερο ευαίσθητοι απέναντι στους άλλους...

42. Μπορεί λοιπόν κανείς να αντλήσει συμπεράσματα από αυτά τα παραδείγματα και από παρόμοιες εμπειρίες στην καθημερινή ζωή, για ένα όραμα αμοιβαίας φιλοξενίας μεταξύ των ανθρώπων διαφορετικών θρησκευτικών παραδόσεων. Από την χριστιανική προοπτική, αυτό σχετίζεται στενά με το λειτούργημα της συμφιλίωσης. Προϋποθέτει τόσο τη μαρτυρία μας στους «άλλους» για τον Θεό εν Χριστώ, όσο και την προθυμία μας να επιτρέψουμε στον Θεό να μας μιλήσει μέσω των «άλλων». Όταν γίνεται αντιληπτή κατ' αυτόν τον τρόπο, η ιεραποστολή δεν αφήνει περιθώρια για θριαμβολογίες. Συμβάλλει στην κατάργηση των αιτίων της θρησκευτικής εχθρότητας και της βίας που συχνά τη συνοδεύουν. Η φιλοξενία απαιτεί από τους χριστιανούς να αποδεχθούν τους άλλους ως δημιουργημένους κατ' εικόνα Θεού, γνωρίζοντας ότι ο Θεός μπορεί να μας μιλά μέσω των άλλων για να μας διδάξει και να μας μεταμορφώσει, όπως ακριβώς μπορεί να χρησιμοποιεί εμάς για να μεταμορφώσει τους άλλους.

43. Η βιβλική διήγηση και οι εμπειρίες στο οικουμενικό κίνημα φανερώνουν ότι μια τέτοια αμοιβαία μεταμόρφωση βρίσκεται στο επίκεντρο της αυθεντικής χριστιανικής μαρτυρίας. Η ανοιχτωσύνη απέναντι στους «άλλους» μπορεί να αλλάξει τους «άλλους», όπως μπορεί να αλλάξει κι εμάς. Μπορεί να τους προσφέρει νέες προοπτικές για τον Χριστιανισμό και το Ευαγγέλιο. Μπορεί επίσης να τους οδηγήσει σε μια νέα κατανόηση της δικής τους πίστης.
Μια τέτοια ανοιχτωσύνη, καθώς και η μεταμόρφωση που προκύπτει από αυτήν, μπορεί με τη σειρά της να εμπλουτίσει τη ζωή μας με απροσδόκητους τρόπους.

Πρόταση προς συζήτηση επιτροπών του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών Πίστη και Τάξη, Διαθρησκειακές Σχέσεις, Ιεραποστολή και Ευαγγελισμός

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

6. Έχω ένα όνειρο...

...Σας λέω σήμερα, φίλοι μου, ότι παρά τις δυσκολίες και τις απογοητεύσεις της στιγμής, έχω ακόμη ένα όνειρο... Έχω ένα όνειρο ότι μια μέρα αυτό το έθνος θα ξεσηκωθεί και θα ζήσει το αληθινό νόημα της πεποίθησής του: «Θεωρούμε αυτές τις αλήθειες αυταπόδεικτες, ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δημιουργηθεί ίσοι».

Έχω ένα όνειρο ότι μια μέρα στους κόκκινους λόφους της Τζόρτζια, οι γιοι των πρώτων σκλάβων και οι γιοι των πρώτων ιδιοκτητών θα μπορέσουν να καθίσουν μαζί στο τραπέζι της αδελφότητας.

Έχω ένα όνειρο ότι μια μέρα ακόμη και η Πολιτεία του Μισισίπι, μια έρημη πολιτεία, πνιγμένη από τη λάβρα της αδικίας και της καταπίεσης, θα μεταμορφωθεί σε μια όαση ελευθερίας και δικαιοσύνης.

Έχω ένα όνειρο ότι τα τέσσερα παιδιά μου μια μέρα θα ζήσουν σε ένα έθνος, όπου δε θα κριθούν από το χρώμα του δέρματός τους, αλλά από το περιεχόμενο του χαρακτήρα τους.
Έχω ένα όνειρο σήμερα.

Έχω ένα όνειρο ότι μια μέρα η πολιτεία της Αλαμπάμα... θα μεταμορφωθεί σε μια πολιτεία, όπου τα μικρά μαύρα αγόρια και κορίτσια θα μπορέσουν να πιαστούν χέρι με χέρι με τα μικρά λευκά αγόρια και κορίτσια και να περπατήσουν μαζί σας αδελφές και αδελφοί.

Έχω ένα όνειρο σήμερα.

Έχω ένα όνειρο ότι μια μέρα κάθε κοιλάδα θα υψωθεί, κάθε λόφος και βουνό θα χαμηλώσει, οι ανώμαλοι τόποι θα γίνουν ομαλοί και οι στραβοί τόποι θα γίνουν ευθείς και η δόξα του Κυρίου θ' αποκαλυφθεί και όλη η σάρκα μαζί θα την αναγνωρίσει...

Όταν αφήσουμε την ελευθερία να ηχήσει, όταν την αφήσουμε να ηχήσει από κάθε χωριό και κάθε κωμόπολη, από κάθε πολιτεία και κάθε πόλη, θα μπορέσουμε να επισπεύσουμε εκείνη τη μέρα που όλα τα παιδιά του Θεού, μαύροι άνθρωποι και λευκοί άνθρωποι, εβραίοι και εθνικοί, προτεστάντες και καθολικοί, θα μπορέσουν να ενώσουν τα χέρια και να τραγουδήσουν τα λόγια του παλιού νέγρικου ύμνου: «Επιτέλους, ελεύθεροι! Επιτέλους, ελεύθεροι! Ευχαριστούμε τον Παντοδύναμο Θεό, επιτέλους είμαστε ελεύθεροι!».

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, *I Have a Dream*

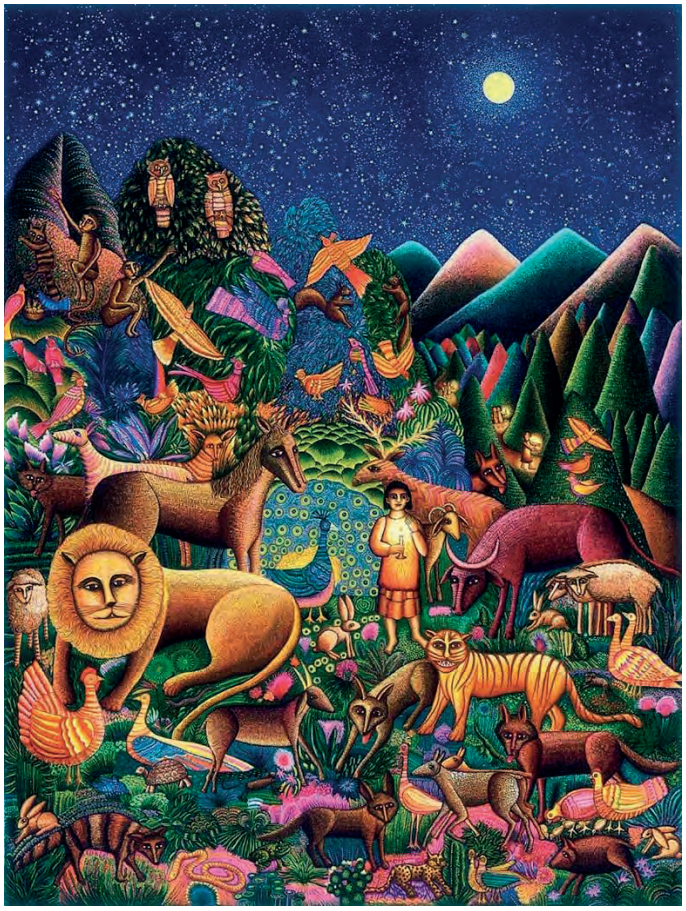

John August Swanson, *Peaceable kingdom (Το Βασίλειο της Ειρήνης),* 1987

Έντουαρντ Χικς, *The Peaceable Kingdom (Το Βασίλειο της Ειρήνης)*, 1834

Fritz Eichenberg, *The Peaceable Kingdom (Το Βασίλειο της Ειρήνης)*, 1950

Ο βασιλιάς της ειρήνης και η βασιλεία του

Ένα κλωνάρι θα φυτρώσει απ΄ τον κορμό του Ιεσσαί κι ένα κλαδί θα ξεπροβάλει από τις ρίζες του. Πάνω του θ΄ αναπαύεται το Πνεύμα του Κυρίου… Θα κρίνει με δικαιοσύνη τους φτωχούς και θα υπερασπίζεται μ' ευθύτητα τους ταπεινούς της χώρας… Τότε θα κάθεται ο λύκος παρέα με το αρνί και θα κοιμάται ο πάνθηρας με το κατσίκι αντάμα. Το μοσχαράκι και το λιονταρόπουλο θα βόσκουνε μαζί κι ένα μικρό παιδί θα τα οδηγάει. Η αγελάδα κι η αρκούδα την ίδια θα ΄χουνε βοσκή και τα μικρά τους το ίδιο το λημέρι. Το λιοντάρι θα τρέφεται καθώς το βόδι με άχυρο. Το βρέφος άφοβα θα παίζει στη φωλιά της έχιδνας, το νήπιο που μόλις αποκόπηκε από της μάνας του το γάλα θ' απλώνει το χεράκι του στης κόμπρας τη σπηλιά. Κανένας δεν θα προξενεί στον άλλον βλάβη ούτε κακό πουθενά στ' όρος το άγιο του Θεού, γιατί η γνώση του Κυρίου τη χώρα θα σκεπάζει όπως σκεπάζουν τα νερά τη θάλασσα. Σαν έρθει εκείνη η μέρα, το βλαστάρι από τη ρίζα του Ιεσσαί εκεί θα στέκεται για τους λαούς σημαία. Τα έθνη θα 'ρχονται να του ζητάνε συμβουλή και κατοικία του θα είν' η δόξα του Κυρίου.

Ησαΐας 11, 1-10

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ